

ΑΠΟΘΗΚΗ

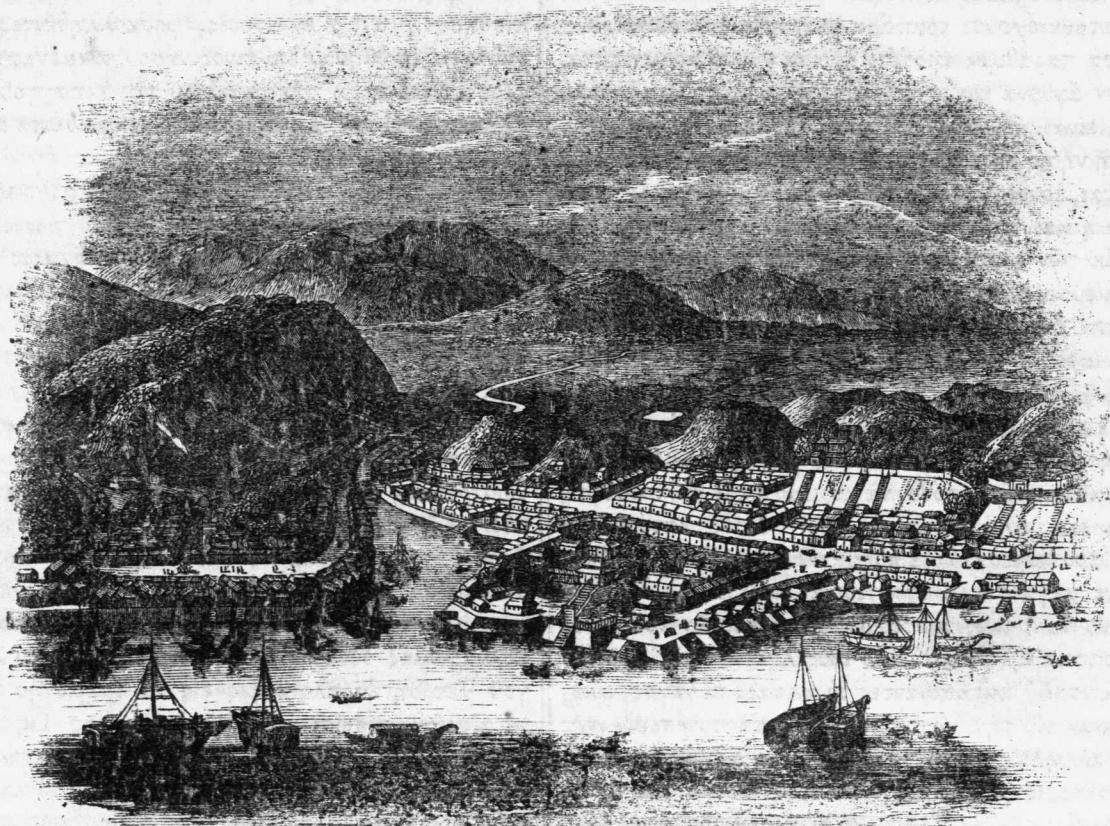
ΤΩΝ

ΩΦΕΛΙΜΩΝ ΓΝΩΣΕΩΝ.

ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ, 1843.

[ΑΡΙΘ. 82]

Η ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΙΑΠΑΝ.

[Σιμονοσέκη, παραβαλάσσιος πόλις ἐπὶ τοῦ νοτιοδυτικοῦ παραλίου τῆς Νιφῶνος, τῆς χυριωτέρας νήσου τῆς Ἰαπονίας.]

ΤΗΝ Ἰαπάν, ἡ Ἐλληνικώτερον Ἰαπονίαν, ἐγνωστο-
ποίησε πρῶτον εἰς τοὺς Εὐρωπαίους δὲ Μάρχος Πό-
λος.* Ὁ εἰδήμων οὗτος ἀρχαῖος Βενετός περιηγη-
τὴς διέτριψε πολλὰ ἔτη ἐν τῇ αὐλῇ τοῦ μεγάλου
κατακτητοῦ τῆς Κίνας, Κουβλαὶ Χάν. Εύνοούμενος
δὲ ὑπὸ τοῦ αὐτοκράτορος, καὶ ἀποστελλόμενος πρέ-
σβυς εἰς πολλὰς χώρας, ἔκαμψεν ἐκτεταμένας περι-
οδείας καθ' δλον τὸ Μογγολικὸν χράτος, καὶ οὕτως
ἐγνώρισε πολλὰ μέρη τοῦ κόσμου, ἄγνωστα εἰς τοὺς

Εὐρωπαίους. Τὴν Ἰαπονίαν δμως δὲν ἐπεσκέφθη·
ὅθεν ἡδύνατο νὰ περιγράψῃ αὐτὴν μόνον ἐκ τῶν δσα
εἶχεν ἀκούσει. Καλεῖ δὲ τὴν παρ' ἡμῶν λεγομένην
Ἰαπονίαν Ζιπαγγοῦ ἡ λέξις αὐτῆς σημαίνει «τὸ πρὸς
ἀνατολὰς βασιλειον.» Ἡ παρὰ τοῦ Μάρχου Πόλου
περιγραφὴ τῆς Ἰαπονίας εἶναι ἀξιοπερίεργος· διὸ καὶ
μεταφράσαντες καταχωροῦμεν αὐτήν.

«Ἡ Ζιπαγγοῦ εἶναι μεγάλη νῆσος τοῦ Ἀνατολι-
κοῦ ὥκεανοῦ, ὡς 500 μίλια ἀπέχουσα τῆς ἡπείρου.
Οἱ κάτοικοι αὐτῆς ἔχουσι λευκὰς δέρματα, εἶναι κομψοί
τὴν μορφὴν, καὶ πεπολιτισμένοι τὰ ἥθη· τὴν δὲ θρη-
σκείαν εἰδωλολάτραι. Δὲν ὑπόκεινται εἰς κάμηλαν

* Μάρχος Παῦλος γράφεται ὑπὸ τοῦ Κούμα· εἰ δύο λέξεις δμοι-
λίουσι παραπολὺ μὲ τὸ Ἐλληνικὸν Μαρχόπωλος διετηρήσαμεν
ἐπικραλλάκτους τὰς Βενετικὰς λέξεις Marco Polo.

ξένην δύναμιν, ἀλλὰ κυβερνῶνται μόνον ὑπὸ τῶν ιδίων αὐτῶν βασιλέων. Ἐχουσι μεγίστην ἀφθονίαν χρυσοῦ, καθότι αἱ πηγαὶ αὐτοῦ εἶναι ἀνεξάντλητοι· ἀλλ' ἐπειδὴ ὁ βασιλεὺς δὲν συγχωρεῖ τὴν ἔκαγωγήν του, ὅλιγοι ἔμποροι καὶ ὅλιγα ξένα πλοῖα ἐπισκέπτονται τὴν χώραν των. Εἰς τοῦτο πρέπει ν' ἀποδώσωμεν τὰ παράδοξα πλούτη τοῦ βασιλικοῦ παλατίου. Ὁλόκληρος ἡ ὁροφὴ, λέγουν οἱ λαβόντες τὴν εἰσόδον, εἶναι κεκαλυμμένη μὲ πλάκας χρυσοῦ, ἀπαραλλάκτως καθὼς ἡμεῖς καλύπτομεν τοὺς οἴκους, ἢ μᾶλλον τὰς ἐκκλησίας, μὲ μόλυbdον. Αἱ στέγαι τῶν αἰθουσῶν εἶναι ἐκ τοῦ αὐτοῦ πολυτίμου μετάλλου· πολλὰ τῶν δωματίων ἔχουσι τραπέζια διλόγρυσα ἵκανον πάχους· καὶ τὰ παράθυρα προσέτι ἔχουσι χρυσᾶ κοσμήματα. Τόσον ἀφθονα τῷντι εἶναι τὰ πλούτη τοῦ παλατίου, ὥστε εἶναι ἀδύνατον νὰ δώσῃ τις ιδέαν περὶ αὐτῶν. Ἐν τῇ νήσῳ ταύτῃ εύρισκονται προσέτι πλεῖστοι μαργαρῖται, ἐρυθρόχροοι, στρογγύλοι, καὶ μεγάλοι· ισότιμοι ἡ καὶ τιμιώτεροι τῶν λευκῶν μαργαριτῶν. Οἱ μὲν ἐκ τῶν κατοίκων θάπτουσι τοὺς νεκρούς των, οἱ δὲ καίουσιν αὐτούς. Οἱ πρῶτοι ἔχουν συνήθειαν νὰ θέτωσιν ἔνα τῶν μαργαριτῶν τούτων εἰς τὸ στόμα τοῦ νεκροῦ. Εύρισκονται δ' ἔκει καὶ τίμιοι τινες λίθοι.

« Τόσον περίφημος ἡτον ἡ νῆσος αὕτη διὰ τὰ πλούτη της, ὥστε δὲ νῦν βασιλεύων μέγας Χάν Κουζλάτ συνέλαβε σφοδρὸν πόθον νὰ κυριεύσῃ καὶ νὰ προσθέσῃ αὐτὴν εἰς τὴν ἐπικράτειάν του. Πρὸς κατόρθωσιν δὲ τούτου παρεσκεύασε πολυάριθμον στόλον, καὶ ἐπεβίβασε μέγα σῶμα στρατευμάτων, ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν δύο ἐκ τῶν κυριωτέρων ἀξιωματικῶν του. Ἡ ἐκστρατεία ἐξέπλευσεν ἀπὸ τοὺς λιμένας τῆς Ζαΐτουν καὶ Κινσατ,^{*} καὶ διαβάντες τὸ μεταξὺ πέλαγος, εὐώδωθησαν εἰς τὴν νῆσον· ἀλλὰ, κατὰ συνέπειαν τῆς πρὸς ἀλλήλους ζηλοτυπίας τῶν δύο ἀρχηγῶν, εἰς ἔξ αὐτῶν περιεφρόνει τὰ σχέδια τοῦ δῆλου, καὶ ἀνθίστατο εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν διαταγῶν του· δθεν κάμμιαν πόλιν ἡ ὁχυρὸν τόπον δὲν ἴσχυσαν νὰ κυριεύσωσι, πλὴν ἐνὸς μόνου, δστις ἡλώθη ἔξ ἐφόδου, τῆς φρουρᾶς ἀποποιουμένης νὰ παραδοθῇ. Διαταγαὶ εἴχον δοθῆ νὰ σφαγῶσιν ἀπαντες, καὶ τῷντι δῆλοι ἀπεκφαλίσθησαν, πλὴν δικτὼ, οἵτινες, δυνάμει διαβολικοῦ τινος θελγάτρου, συνισταμένου ἀπό τινα λίθον πολύτιμον εἰσαχθέντα εἰς τὸν δεξιὸν βραχίονα, μεταξὺ τῆς ἐπιδερμίδος καὶ τῆς σαρκὸς, ἔξησφαλίσθησαν ἀπὸ τὰ τοῦ σιδήρου ἀποτελέσματα, μὴ δυνάμενοι μήτε νὰ φρονευθῶσι μήτε νὰ πληγωθῶσι. Τούτου ἀνακαλυφθέντος, ἐκτυπήθησαν μὲ βαρὺν ξύλινον ῥόπαλον, καὶ μετ' οὐ πολὺ ἀπέθανον. (Ἡ ιδέα, δτι

διὰ τῆς χρήσεως τῶν περιάπτων γίνεται τις ἀτρωτος, ἐπιχρετεῖ κοινῶς εἰς τοὺς κατοίκους τῶν ἀνατολικῶν νήσων τῆς Ἀσίας.)

« Μετὰ καιρὸν ἡρχισεν ὁ βορέας, κακῇ τύχῃ, νὰ πνέῃ σφοδρότατος, καὶ τὰ πλοῖα τῶν Ταρτάρων, παρὰ τὸν αἰγιαλὸν τῆς νήσου προσωριμίσμενα, περιέπεσον τὸ ἐν κατὰ τοῦ ἀλλου. Ἀπεφασίσθη λοιπὸν, εἰς συμβούλιον τι τῶν ἀξιωματικῶν ἐπὶ τῆς ναυαρχίδος, δτι ἐπρεπε ν' ἀπομακρυνθῶσι τῆς ἔηρᾶς· καὶ κατὰ συνέπειαν, εὐθὺς δτ' ἐπέβησαν οἱ στρατιῶται, ἀνήγθησαν εἰς τὸ πέλαγος. Ἀλλ' ἡ τρικυμία ἐσφρόνθη ἐπὶ τοσοῦτον, ὥστε τινὰ τῶν πλοίων κατεποντίσθησαν. Οἱ δὲ ἀντοῖς, προσκολληθέντες εἰς τὰ ναυάρια, ἐσώθησαν ἐπὶ τινος νήσου, κειμένης περὶ τὰ τέσσαρα μέλια ἐκ τοῦ παραλίου τῆς Ζιπαγγοῦ. Τὰ ἀλλα πλοῖα, δσα, ταχύτερον ἀπομακρυνθέντα τῆς ἔηρᾶς, δὲν ὑπέφεραν ἐκ τῆς τρικυμίας, καὶ ἐφ' ὅν ἦσαν οἱ δύο ἀρχηγοί, μετὰ τῶν κυριωτέρων ἀξιωματικῶν, τουτέστιν ἐκείνων, δσοι ἐκ τοῦ βαθμοῦ των εἰχον τὸ δικαίωμα ν' ἄρχωσι δέκα μυριάδων ἡ μιᾶς μυριάδος ἀνδρῶν, διεύθυναν τὸν δρόμον των εἰς τὴν πατρίδα, καὶ ἐπανῆλθον εἰς τὸν μέγαν Χάν. Οἱ δὲ Τάρταροι, οἱ μείναντες ἐπὶ τῇ νήσου ὃπου ἐναυάγησαν, συμποσιάμενοι εἰς περίπου 30,000, βλέποντες δτι ἀφέθησαν χωρὶς πλοίων, δτι παρηγήθησαν ὑπὸ τῶν ἀρχηγῶν των, καὶ δτι δὲν εἶχον οὔτε πλοῖα οὔτε ζωτροφίας, δὲν ἤλπιζον ἀλλο εἰμὴ νὰ αἰχμαλωτισθῶσιν ἡ νὰ ἀπολεσθῶσι, μάλιστα ἐπειδὴ τὸ νησίον ἦτον ἔρημον κατοικιῶν, δπου νὰ προσδράμωσι διὰ σκέπτην καὶ ἀναψυχήν. Παρευθὺς ἀφοῦ ἐκόπασεν ἡ τρικυμία, καὶ ἡ θάλασσα κατέστη λεία καὶ ἀτάραχος, πολυάριθμος δύναμις ἐκ τῆς μεγάλης νήσου Ζιπαγγοῦ μετέβη ἐν πλοιαρίοις εἰς τὸ ἔρημον νήσιον, διὰ νὰ αἰχμαλωτίσωσι τοὺς ναυαρχίσαντας Ταρτάρους, καὶ ἀποβάντες ἐκήτουν αὐτοὺς, ἀλλ' ἀτάκτως τῇδε κάκεστε περιπλανώμενοι. Οἱ Τάρταροι, τὸ καθ' ἑαυτοὺς, ἐφέρθησαν μετὰ συνετῆς προρύταξεως, καὶ κρυπτόμενοι διά τινος ὑψώματος ἐν τῷ κέντρῳ τῆς νήσου, ἐνῷ οἱ ἔχθροὶ ἐσπεύδον εἰς καταδίωξιν αὐτῶν διὰ ἐνὸς δρόμου, περιῆλθον ἐκεῖνοι τὴν παραλίαν διὰ τινος ἀλλου, δστις ἐφερεν αὐτοὺς εἰς τὸ μέρος, δπου ὁ στόλος τῶν λέμβων ἦτο προσωριμίσμενος. Εὔροντες δὲ τοῦτον ἔρημον, μὲ σημαίας ἀναπεπταμένας, κατέλαβον αὐτὸν ἀμέσως, καὶ ἀπομακρυνθέντες τοῦ νησίου, διεύθυναν εἰς τὴν κυριωτέραν πόλιν τῆς Ζιπαγγοῦ, δπου, ὡς ἐκ τῶν σημαιῶν, ἀφέθησαν νὰ ἐμβῶσιν ἀνενόχλητοι. Ἐνταῦθα εύρηκαν ὅλιγους κατοίκους πλὴν τῶν γυναικῶν. Ὁτε δὲ ὁ βασιλέως ἔμαθε τὸ γενόμενον, ὑπερελυπήθη, καὶ πάραυτα διέταξε νὰ πολιορκηθῇ ἡ πόλις αὐστηρότατα· τοῦτο δὲ καὶ πραγματικῶς ἔγεινε, διότι ἐν διαστήματι ἔξ μη-

* Η Ζαΐτουν εἶναι πιθανῶς ἡ Ἀμόρη, καὶ ἡ Κινσατ ὁ λιμὴν τῆς Νιγγάπω ἡ τῆς Τσουσάν.

νῶν, καθ' οὓς διήρκεσεν ἡ πολιορκία, οὐδεὶς οὔτε ἔξηλθεν οὔτε εἰσῆλθε. Μετὰ τὴν παρέλευσιν τοῦ χρόνου τούτου, οἱ Τάρταροι, ἀπελπισθέντες πάσης βοηθείας, παρεδόθησαν ἐπὶ συνθήκη νὰ τοὺς χαρίσωσι τὴν ζωήν. Ταῦτα συνέβησαν τὸ 1264. Μετά τινας δὲ ἑιώτους, μαθὼν ὁ μέγας Χάν, ὅτι ἡ κακότυχος ἔκβασις τῆς ἐκστρατείας ἔπρεπε ν' ἀποδοθῇ εἰς τὴν μεταξὺ τῶν δύο ἀφρηγῶν διχόνοιαν, ἀπεκεφάλισε τὸν ἕνα, τὸν δὲ ἄλλον ἔστειλεν ἔξοριστον εἰς τὴν ἀγρίαν νῆσον Ζόρζαν.

Ο περιβόητος Γερμανὸς περιηγητὴς Κάεμφερ, δστις συνέγραψε καὶ ἴστορίαν τῆς Ἰαπονίας, ἀναφέρει μαρτυρίας ἐκ τῶν Ἰαπονικῶν χρονικῶν περὶ τῆς ἀποπείρας ταῦτης τοῦ Κουβλᾶτ Χάν νὰ καθυποτάξῃ τὴν Ζιπαγγοῦ, ἐπιβεβαιούσας τὴν γενικὴν ἀκρίβειαν τοῦ Μάρκου Πόλου. Τὰ χρονικὰ ὅμιλας σιωπῶσιν δλῶς διέλου περὶ τοῦ παραδόξου συμβάντος, τοῦ ἀναφερούμενου πρὸς τὰ τέλη τοῦ ἀνωτέρω ἀποσπάσματος, καὶ ἀπλῶς λέγουσιν ὅτι δλη ἡ ἐκστρατεία ἔχαθη—ἀποτέλεσμα ἀποδιδόμενον εἰς τὴν εὔνοιαν καὶ προστασίαν τῶν θεῶν τῆς Ἰαπονίας. Τὸ ἔτος 1264 πρέπει νὰ ἦναι σφάλμα τινὸς ἐκ τῶν ἀντιγραφέων τοῦ Μάρκου Πόλου, ἐπειδὴ ἡ ἀληθῆς ἐποχὴ εἶναι 1280-81.

Ο Μάρκος Πόλος ἦτον ὁ πολικὸς ἀστὴρ τοῦ Κολόμβου· ἐν ὅσῳ περιέβαλπε τὰς ὁπτασίας, αἵτινες ἐπέφεραν τὴν ἀνακάλυψιν τῆς Ἀμερικῆς, ἡ ἐλπὶς τοῦ νὰ εύρῃ τὴν χρυσῆν νῆσον Ζιπαγγοῦ, ὡς καὶ τὴν Κίναν, ἐνέπνεεν εἰς αὐτὸν ἐπίμονον ζῆλον. Κατὰ τὸν πρῶτον πλοῦν αὐτοῦ ἐφαντάσθη ὅτι ἡ Κούβα ἦτον ἡ Ζιπαγγοῦ· καὶ τὸ αὐτὸν ἔτος, 1492, Γερμανός τις γεωγράφος, δστις εἶχε συνοδεύσει τὸν Πορτογάλλον Θαλασσοπόρον Διόγον Κάμ εἰς τὸν πλοῦν αὐτοῦ κατὰ τὴν παραλίαν τῆς Γουϊνέας, ἔκαμε γηγένην σφαῖραν, ἐν ᾧ ἔθηκε τὴν Ζιπαγγοῦ εἰς μικρὸν ἀπόστασιν πρὸς δυσμὰς τῶν Γοργάδων νήσων. Ἡ πρόδος τῆς ἀνακαλύψεως διεσκέδασε τὰς πλάνας ταύτας. Οἱ Πορτογάλλοι, κατὰ τὴν ἐφεξῆς ἡμίσειαν ἐκατονταεπηρίδια, δραστηρίως διατρέχοντες τὸ στάδιον τῆς ἀνακαλύψεως ὁμοῦ καὶ κατακτήσεως, ἔξετασαν τὰς ἀνατολικὰς θαλάσσας καὶ χώρας τῆς Ἀσίας· καὶ τὸ 1542 εἶς τῶν θαλασσοπόρων αὐτῶν ἐσπρώχθη ὑπ' ἀνεμοδάλης εἰς λιμένα τῆς κυριωτέρας νήσου τῆς Ἰαπονίας, τῆς Ζιπαγγοῦ τοῦ Μάρκου Πόλου. Ενταῦθα περιεποιήθησαν αὐτὸν φιλοφρονέστατα οἱ ἐγγύωροι, καθότι ἡ αὐστηρότης, ἡ πρὸς διακοσίων ἑτῶν ἥδη ἀπαγορεύουσα πᾶσαν πρόσσοδον εἰς τὸ κράτος αὐτὸς, δὲν ὑπῆρχε τότε. Οἱ Πορτογάλλοι δὲν ἐβράδυναν νὰ ὀφεληθῶσι τῆς εὐκαιρίας πρὸς ἔκτασιν τοῦ ἐμπορίου τῶν· καὶ τὸ 1549 νέος τις Ἰαπονὸς, δστις εἶχεν

ἐπαρθῆν εἰς τὴν Γόσα* καὶ βαπτισθῆ, παρεκκλησε τοὺς Ἰησουΐτας νὰ πέμψωσιν ἱεραποστόλους εἰς τὴν Ἰαπονίαν. Ἐκ τῶν πρώτων ὅσοι ἔφθασαν ἦτο καὶ ὁ Ξαβιέρος, ὁ κατ' ἔξοχὴν ἐπονομασθεὶς ἀπόστολος τῶν Ἰνδίων. Κατ' ἀρχὰς ἡ πρόσδος τῶν Ἰησουΐτων ἦτο βραδυτάτη· διότι εἶχον ν' ἀντιπολεμῶσιν δλα τὰ ἐκ τῆς ἀγνοίας τῆς γλώσσης καὶ τῶν ἔθιμων κωλύματα. «Οἱ πατέρες,» λέγει ὁ Κάεμφερ, «ἀγνοοῦντες ἀκόμη τὰ ἡθη καὶ τὰ ἔθη, τὴν γλώσσαν καὶ τὴν πολιτικὴν τῶν Ἰαπονῶν, ἥσαν ὑπόχρεοι νὰ μεταγλωττίζωσι τὰς διδαχὰς των καὶ διὰ ἄλλο εἶχον νὰ προτείνωσιν εἰς τὸν λαὸν διὰ μεταφραστῶν ὅχι τῶν ἐμπειρότερων, γράφοντες τὰς Ἰαπονικὰς λέξεις μὲ Λατινικοὺς χαρακτῆρας· τούτου δὲ γενομένου, ἀνεγίνωσκον ἐκ τοῦ χαρτίου ὅσα οὐδὲ αὐτοὶ ἐγίνωσκον, καὶ κατὰ τρόπον, ὡς εὐκόλως δύναται καθεῖς νὰ συμπεράνῃ, δστις ἦτον ἀδύνατον νὰ μὴν ἐκθέσῃ αὐτοὺς εἰς τὸν γέλωτα τοῦ ἀκροατηρίου.» Ἄλλα διὰ τῆς ἐπιμονῆς ἐνίκησαν τὰς δυσκολίας ταύτας. Βαθμηδὸν ἐστερεώθησαν, καὶ ὡκοδόμησαν γυμνάσιον εἰς τὴν μεγαλόπολιν Μέακον· τραχύς τις Ἀγγλος πλοίαρχος, δστις ἐπεσκέφθη τὴν Ἰαπονίαν τὸ 1612, καὶ δστις λαλεῖ περὶ τῶν Ἰησουΐτῶν καταφρονητικῷ τρόπῳ, ὅμολογεῖ ὅτι εἶχον ἐκτελέσειν ἀγαθὸν τι. «Οἱ ἐκ τῆς Πορτογαλλίας Ἰησουΐται,» παρατηρεῖ, «ἔχουσι μεγαλοπρεπὲς γυμνάσιον ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, δαψιλῶς ἐφωδιασμένον ἀπὸ ἀνδρας τῆς ἐταιρείας των ἀνατρέφουσι δὲ πλείστους Ἰαπονοὺς παῖδας, διδάσκοντες αὐτοὺς φιλοσοφίαν καὶ θεολογίαν, πολλοὺς αὐτῶν κάμωντες ἱεροκήρυκας, τέλος δὲ, ὑποθέτω, καὶ Ἰησουΐτας. Ἀμφιβολία δὲν ὑπάρχει ὅτι προσπαθοῦν νὰ κάμωσιν αὐτοὺς δσον τὸ δυνατὸν ἀγαθοῦς, καὶ μεταξὺ ἄλλων τεχνῶν, διδάσκουσι καὶ τινὰς ἐκ τῶν ἰδίων εἰς τὸ τάγμα των. Ἡδη μετέφρασαν τὴν Καινὴν Διαθήκην εἰς τὴν Ἰαπονικὴν γλώσσαν· καὶ ἐκτὸς τῶν ἐν τῷ γυμνασίῳ ἐκπαιδευμένων εὐελπίδων τούτων μειρακίων, ὑπολογίζονται πεντακισήλιοι ἡ ἐξακισχίλιοι ἐν Μεάκω οἵτινες πρεσβεύουσι τὸν Χριστιανισμόν.»

Ἐνῷ οἱ Ἰησουΐται ἐξηκολούθουν οὕτω πως ἀγωνιζόμενοι, ἐστερεόντο εύτυχῶς εἰς τὴν Ἰαπονίαν καὶ οἱ τὸ ἐμπόριον μετερχόμενοι ὄμογενεῖς των. Ἐπιγαμίαι τινὲς συνεκροτήθησαν μεταξὺ τῶν Πορτογάλλων καὶ τῶν Ἰαπονῶν· καὶ δσον ἐπλούτουν οἱ

* Η Γόσα, πρωτεύουσα τῶν εἰς τὰς ἀνατολικὰς Ἰνδίας Πορτογαλικῶν ἐγκτήσεων, ἦτο ποτὲ λαμπρὰ πόλις καὶ πολυάνθρωπος, περιέχουσα πολλὰς μεγαλοπρεπεῖς οἰκίες καὶ μέγια πλῆθος περικαλλῶν ἐκκλησιῶν καὶ μοναστηρίων ἀλλα, νοσωδῆς οὔσα, ἐγκατελείφθη, μόνον ὑπὸ δλγίων ἀθλίων ἐκκλησιαστικῶν οἰκουμένη τὴν σήμερον ἐκτίσθη δὲ νέα πόλις, πέντε μίλια πλησιέστερον εἰς τὴν θάλασσαν.

Πορτογάλλοι, καὶ ἔβλεπον τὴν θέσιν των ἑδραιοτέρων, κατήντων ἀλαζόνες καὶ ὑπερόπται. Τοῦτο ἐπέφερε δυσκρεσκείας. "Οσοι ἐκ τῶν Ἰαπονῶν ἡσαν ἔτι προσκολλημένοι εἰς τὰς παλαιὰς συνηθείας καὶ θρησκευτικὰς τελετὰς ἥσθανοντο, κατὰ φυσικὸν λόγον, ζηλοτυπίαν πρὸς τοὺς ὑπερηφάνους ξένους, καὶ πρὸς ἑκείνους τῶν ἰδίων συμπατριωτῶν, ὅσοι ἔκλινον εἰς τὸ μέρος τῶν· καὶ τοιουτοτρόπως δύο φατρίαι ἐσχηματίσθησαν· ἡ μὲν, ἀσυγχρίτως ἡ πολυαριθμοτέρα, προσκολλημένη εἰς τὰς ἀρχαίας θεσμοθεσίας καὶ τὰς ἀρχαῖας καθεστῶται· ἡ δὲ, πολὺ κατωτέρα τὸν ἀριθμὸν, ἀλλὰ δραστηρίᾳ καὶ ἀρκετὰ πολυπληθής, ὥστε νὰ διερεθίσῃ εἰς μῆσος τὴν αὐξάνουσαν ζηλοτυπίαν. Ἐν τῷ μεταξὺ, οἱ Ὀλλανδοὶ καὶ οἱ Ἀγγλοὶ ἔζητον νὰ ὑποσκάψωσι τὴν ἐπιρρόην τῶν Πορτογάλλων, καὶ νὰ λάβωσι μέρος τοῦ Ἰαπονικοῦ ἐμπορίου. Τὸ 1598, ἐμπορικὸς στόλος Ὀλλανδικὸς ἐκ πέντε πλοίων διευθύνθη εἰς τὴν Ἰαπονίαν, ὡς πρωράτην συμπαραλαβών Ἀγγλον τινὰ Γυλιέλμον Ἀδάμ, τὸν πρῶτον ἐξ αὐτοῦ τοῦ ἔθνους, καθ' ὃσον γινώσκεται, δοτις ἐπεσκέψθη τὴν Σιπαγγοῦ. Ἀφοῦ δὲ ὑπέρεργον μεγίστην κακοπαθειαν ἀπ' ἀνεμοζάλας καὶ ἀσθενειας, καὶ διεγωρίσθησαν ἀπ' ἀλλήλων, τὸ πλοῖον, ἐν διερίσκετο ὁ Ἀγγλος, ἔφθασεν εἰς τὴν Ἰαπονίαν κακῶς ἔχον. «Ἀλλὰ τὸ δυστυχέστερον,» λέγει ὁ ταῦτα διηγούμενος, «ὅτι ἐξροήνεις πλήν ἥθελεν εἰσθαι πολὺ καλήτερον, ἀν περιωρίζοντο εἰς τὴν γλώσσαν τῶν χειρονομιῶν καὶ τῶν σημείων. Διότι οἱ ἀνθρώποι οὗτοι ἔδωκαν εἰς αὐτοὺς τοιοῦτον χαρακτῆρα, δποίον κοινῶς δίδουσιν εἰς δόλους τοὺς Εὐρωπαίους γείτονάς των διποδήποτε τεῦ κόσμου ἥθελον τοὺς ἀπαντήσει, δηλ. ὅτι ἡσαν κατάσκοποι, ἡ πειραταὶ, καὶ ὅχι ἐμποροὶ, ὡς οἱ ἴδιοι ἐπροσποιοῦντο. Τοῦτο δὲ τόσον παράξυνε κατ' αὐτῶν τοὺς Ἰαπονοὺς, ὥστε μᾶς λέγει ὁ Ἀγγλος πρωράτης, ὅτι ἔνα καιρὸν ἐφοβεῖτο μὴ τιμωρηθῶσιν ὡς πειραταὶ, καὶ ἡ ποινὴ τῶν τοιούτων ἐν ἑκείνῃ τῇ χώρᾳ εἶναι ἡ σταύρωσις. Οὕτω δὲ νὰ φερθῶσιν οἱ καλοὶ Πορτογάλλοι καὶ Ἰησουῖται πρὸς συντροφίαν ἀθλίων ναυτῶν, οἵτινες, τρόπον τινὰ, παρεδόθησαν εἰς τὸ ἔλεος τῶν, καὶ μάλιστα εἰς ξένην γῆν, ὅπου δὲν ἥδυναντο νὰ λαλήσωσι, καὶ ὅπου ἡ ζωὴ καὶ ἡ ἐλευθερία τῶν ἔξηρτωντο ἀπὸ τὴν περὶ αὐτῶν καλὴν ὑπόληψιν τῶν ἐγχωρίων,— τοιαῦτη διαγωγὴ πρὸς τοιούτους ἀνθρώπους εἰς τοιαῦτην θέσιν ἡτον ἀσυγχώρητον ἔγκλημα, καὶ πρᾶξις τόσον ἀπάνθρωπος καὶ χαμερπής, ὥστε Πορτογάλλοι μόνον καὶ Ἰησουῖται ἥδυναντο νὰ γένωσιν ἔνοχοι αὐτῆς.»

Οἱ φόβοι ὅμως τοῦ χυροῦ Ἀδάμ δὲν ἐπραγμα-

τοποιήθησαν—οὐ μόνον δὲν ἐσταυρώθη ὡς πειρατὴς, ἀλλὰ μετακληθεὶς ὑπὸ τοῦ αὐτοκράτορος, διέτριψε παρ' αὐτῷ ἵκανά ἦτη· καὶ κατὰ τὸν ἴδιον τοῦ λόγον τοσοῦτον εύνοεῖτο ἐν τῇ αὐλῇ, ὥστε καὶ οἱ Ἰησουῖται αὐτοὶ ἥθελον νὰ μεταχειρίζωνται τὴν ἔκει ἐπιρρόην του, καὶ ἔκολακευον αὐτὸν γάριν τῆς προστασίας του· λέγει δὲ στὶ διὰ τῆς μεσολαβήσεως του καὶ Ἰσπανοὶ καὶ Πορτογάλλοι ἀπέλασον χάριτας παρὰ τοῦ αὐτοκράτορος, αἵτινες ἀλλως δὲν ἥθελον χορηγηθῆ. Περὶ τοῦ ἐμπορίου τῆς Ἰαπάν, δι κύριος Ἀδάμ λέγει, «Μεταξωτὰ καὶ μάλινα ὑφάσματα πωλοῦνται εὐκόλως, καὶ τοῖς μετρητοῖς. Οἱ Ἰαπονοὶ ἔχουσι τὸν τρόπον νὰ πληρώνωσιν ἀκόπως, καὶ ν' ἀγοράζωσιν εἰς τὰς ἐπωφελεστέρας τιμὰς, ἔχοντες ἵκανὸν χρυσὸν καὶ ἀργυρὸν ἐν τῇ ἴδιᾳ αὐτῶν χώρᾳ. Εύτυχέστατος λαός, καθὸ πλούσιος ἐνταυτῷ καὶ φρόνιμος, ἔχοντες κατ' ἔξοχὴν τὰ πλεονεκτήματα ταῦτα—ἀργύριον καὶ πνεῦμα, ἀτινα σπανίως συνυπάρχουσιν. Οἱ Ὀλλανδοὶ,» προσθέτει, «συγχωροῦνται ἐλευθέρως νὰ ἐμπορεύονται, καὶ συνεφώνησαν μετὰ τοῦ αὐτοκράτορος νὰ πέμπωσι κατ' ἔτος ἐν ἡ δύο φορτία πραγματειῶν.»

Κατὰ τὴν ἐποχὴν ταύτην ἡ Ἀγγλικὴ Ἐταιρεία τῶν Ἀνατολικῶν Ἰνδῶν ἔστειλε τρία πλοῖα εἰς τὴν Ἰαπάν, ὑπὸ τὴν διοίκησιν τοῦ πλοιαρίου Ἰωάννου Σαρί. Ὁ σκοπὸς τῆς ἀποστολῆς ἡτον ἡ καθίδρυσις Ἀγγλικοῦ ἐμπορείου εἰς τὴν Ἰαπάν. Εἰς Φίρανδον, ἐν τῶν πολυαριθμῶν νησίων, ἀτινα κείνται ἔγρυς τῶν μεγαλητέρων Ἰαπονικῶν νήσων, ἡξιώθη ὁ πλοιαρχὸς Σαρὶς εὐμενεστάτης ὑποδοχῆς. Οἱ ἐγχώριοι, λέγει, «εὐηρεστήθησαν παραπολὺ μὲ τὸν περιποιητικὸν τρόπον μας· καὶ ἡ Ἀγγλικὴ μουσικὴ ἀπετέλει οὐ μικρὸν μέρος τῆς διασκεδάσεως καὶ ἥδονῆς, ὅσην ἐδοξίμασαν ἐπὶ τῶν πλοίων· προθύμως δὲν ὑπεσχέθησαν νὰ μᾶς συνδράμωσιν ὅπως ἥδυναντο, ἔξαιρέτως ἀφοῦ ἐπαρουσιάσαμεν τὴν ἐπιστολὴν τοῦ βασιλέως μας, ἥτις ἐπροξένησεν εἰς αὐτοὺς θαυμαστὴν χαρὰν καὶ εὐαρέσκειαν. Ὁ διοικητὴς ὅμως δὲν ἥδελησε νὰ τὴν ἀνοίξῃ πρὶν φθάσῃ ὁ πρωράτης, δοτις ἡτον ὁ συμπατριώτης καὶ φίλος μας κύριος Ἀδάμ, ὑποκείμενον σημαντικὸν τότε εἰς τὴν Ἰαπονίαν. Ἔγγραφον ἔσταλθη ἀμέσως πρὸς αὐτὸν, καὶ ἀλλο πρὸς τὸν μέγαν αὐτοκράτορα, εἰς τὸ ἐνδότερον, δίδον εἰς αὐτοὺς τὰς περὶ ἡμῶν εἰδήσεις.» ·Διαταγὴ ἔφθασε μετ' οὐ πολὺ νὰ ὑπάγῃ ὁ πλοιαρχὸς πρὸς ἐπίσκεψιν τοῦ αὐτοκράτορος· καὶ εἰς τὴν ὄδοιποριαν ταύτην ἔλαβε τὴν εὐκαιρίαν νὰ ἤδη μέγα μέρος τῆς χώρας, καὶ δύο τῶν κυριωτέρων πόλεων, τὸ Μέακον καὶ τὸ Τεδόν. Κατώρθωσε δὲ καὶ τὸν σκοπὸν τῆς ἀποστολῆς του, λαβὼν ἀδειαν νὰ ἐμπορεύωνται οἱ Ἀγγλοι εἰς τὴν Ἰαπονίαν.